

-СЛОВО РЕДАКТОРА-

Представляємо на ваш суд 3-й номер журналу. Він весняний, останній у цьому навчальному році. Присвячується він багатьом темам, але червоною ниткою ми проведемо через увесь журнал тему наших захоплень.

Наша читацька аудиторія зростає. “МИ” читається не лише школярами, а й дорослими. Хочемо розказати всім про нас якомога більше, щоб усі знали, які МИ.

Отже МИ про нас, читайте нас!

Третій номер журналу робили:

Члени студії журналістів-аматорів
(Керівник **Л.А.Грінченко**)

Комп'ютерний набір: *Юлія Москалець*
Л.В.Бодяко
Діма Давиденко
Дарина Сало

Верстка: *О.С.Зеленський*

Редактор: *Оксана Бодяко*

Автор малюнків: *Олександр Ковальов*

У номері:

Шкільне самоврядування: перші кроки.	2
Уроки історії. Круки.-	3
Пасха.	5
Вернісаж творчих особистостей.	7
Художник Віктор Корявець.	8
Книги – моє життя.	9
Ще раз про граффіті.	11
Джинсам 150 років.	12
Проба пера.	13
Гімназичні класи.	15
Сторінка для хлопців.	18
Сторінка для дівчат.	19
Наші імена.	20
Як треба говорити та як ми говоримо.	22
На прийомі у психолога.	24
СНІД – чума ХХ ст.	28
Веселі сторінки.	31

-ГОЛОС САМОВРЯДУВАННЯ-

Шкільне самоврядування: *перші кроки*

Усім відомо, що в нашій школі була змінена форма самоврядування: створена Президентська шкільна республіка, обраний Президент, працюють міністерства. “А, діти вирішили погратися в політику”, - говорили спочатку про всі ці зміни. Але ми довели своїми діями, що можемо вирішувати складні проблеми, часто навіть краще за дорослих.

Учні, які входять у команду Президента, із завзяттям узялися за роботу. Перша акція, проведена нами, - “Милосердя”. Багато необхідних речей, продуктів харчування було зібрано учнями школи й передано до

Дроздівського будинку пристарілих. Скільки радості ми побачили в очах стареньких людей! Ми раділи не менше: це так приємно – дарувати людям добро.

У той же день, 19 грудня, у день Святого Миколая, ми провели ще одну акцію: “Подаруйте дітям Новий рік”. Ми дали концерти для працівників різних організацій, підприємств. Нам віддячували не лише цукерками, а й грошима. Ми заробили 200 гривень. На ці гроші придбали іграшки, прикраси для шкільної новорічної ялинки.

У грудні був проведений конкурс “Містер школи”. Переможцем став Женя Коляда із 10-А класу. Усі учасники конкурсу були нагороджені цінними подарунками. Ми дуже вдячні спонсорам вечора – Юлії Москалець та сім’ї Олександра та Олени Іваненків. Міністерство фінансів, наше шкільне, постаралося у пошуках спонсорів.

Гарну справу роблять Президент школи Яна Іваненко та Прем’єр-міністр Дарина Сало: за самостійно складеною програмою проводять уроки інформатики для учнів 5-х класів. Дуже дієвим виявився рейд, проведений міністерством дисципліни: декілька ранків підряд записувалися прізвища тих, хто запізнюється на уроки. Директором школи був виданий суворий наказ, винесені порушникам догани.

Особливо вдячні учні міністерству культури. Прекрасно воно організовує дозвілля школярів.

Попереду в нас ще багато роботи. Ми зробили тільки перші кроки. Але вони не останні. Ми хочемо наблизити нашу школу до європейського рівня. Робитимемо все, щоб наша мрія стала дійсністю.

Президент школи
Яна Іваненко, 10-А кл.

Крути...

МАРНА СМЕРТЬ ЧИ СИМВОЛ ОПОРУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ?

*На Аскольдовій могилі
Поховали їх-
Тридцять мучнів українських
Славних, молодих ...
Павло Тичина*

Нас, старше покоління, завжди вчили ненавидіти “українських буржуазних націоналістів”. Для наших дітей вони герої, патріоти, легенда. Значить, щось таки змінюється і стає на свої місця.

Про справжніх патріотів, героїв Крут розмірковує учень 9-Г, класу, учасник і призер районних та обласних олімпіад з історії Дмитро Барканов.

...25 січня 1918 року в Києві Центральна Рада проголосила Українську Народну Республіку.

29 січня 1918 року поблизу залізничної станції Крути Ніжинського району відбувся бій між більшовицькими батальйонами смерті під керівництвом Михайла Муравйова (6 тисяч московських і брянських солдат, балтійських матросів), що наступали на Київ, і загоном українського війська (550 юнкерів 1-ї Київської козацької школи ім. Богдана Хмельницького та 130 юнаків зі Студентського куреня під команду 20 офіцерів, учні Кирило-Мефодіївської гімназії). Захищаючи станцію, український загін втратив приблизно 250 чоловік.

Ось такі сухі відомості дають нам історичні документи. Спробуємо уявити, що ж і як там відбувалося під Крутами.

Ранок...29 січня. Солдати (якщо можна так назвати старшокласників та студентів віком від 15 до 23 років) готуються до оборони залізниці. Лунають українські пісні, чується жвава розмова юнкерів. І раптом – команда: “До бою!” Усі займають свої позиції. На маленький загін захисників залізниці насувається 6-тисячний загін червоноармійців. Звичайно, всі розуміли, що можуть загинути, що майже немає ніяких шансів відбити цю навалу, але ніхто не відступив, не втік. Чи був страх? Та певно ж, був. Але було й щось сильніше за цей страх – любов до Батьківщини, до свободи. Сили були нерівні. Відчайдушно билися юнаки, сніг був червоним від крові.

... По кривавій по дорозі

Нам іти у світ...

Понад все вони любили

Свій коханий край...

Вмерли в Новім Заповіті
З славою святих...

Так потім напише про цю красиву
героїчну смерть Павло Тичина.

Як ми, сьогоднішні ровесники героїв Крут сприймаємо ці події? Порізно. Дехто вважає, що ця битва не має ніякого сенсу, смерть юнаків була даремною. Дехто взагалі не задумується над тими подіями (байдужість? невміння думати?). Так, дійсно, ця битва майже нічого не змінила. Але... Ми створюємо героїв не лише для того, щоб поважати їх, а й для того, щоб завжди бути гото-

вими наслідувати їх. У цьому плані герої Крут для нас – це символ опору українського народу, його відчайдушної боротьби за волю, за незалежність. І бій під Крутами – то не поразка, а початок нової доби, а герої Крут – наша гордість.

Хтось мудрий дуже вірно сказав: “Кожному народу потрібні власні герої, котрими можна пишатися – інакше народ не стане нацією, а залишиться юрбою хамів”.

* * *

Яке сумне це слово – Україна :
У ньому вітру плач, і журавлиний

квил,

І дзвін кайданів, німота могил
І сльози вдів. Столітня руїна.

Яке суворе слово – Україна :
У ньому дзвін шабель, і гук гармат,
І тулумбасів грім, і попелища хат,
Й китайкою накрита домовина.

Яке тривожне слово – Україна :
У ньому пісня волі невмируща,
Шевченків заповіт вівіки суший,
Зітхання матері і мужній голос
сина.

Яке велике слово – Україна :
Сім сотень літ його хотіли вбити,
Воно ж – як жито :жити, жити,
жити !
Й підводиться на повен зріст
Людина.
Ю.Мушкетик

Бог дав радість нам з небес – Христос Воскрес!

За біблійськими переказами, третього дня по смерті Христа, у неділю вдосвіта з неба зійшов Ангел і відвалив камінь від склепу, де лежало Христове тіло. Вояки, котрі стерегли гроб, утекли, злякавшись сйива Ангелового. Тоді душа Христова поєдналася з тілом – він воскрес.

Незабаром до Христового гробу прийшли побожні жінки, щоб, як велів звичай, намастити тіло Ісуса миром. Та, побачивши Ангела, злякалися. Ангел же сказав їм: “Не бійтеся, знаю-бо, що ви шукаєте Ісуса розп’ятого, нема його тут, бо Він воскрес, як ото сам прорік. Ходіть, гляньте на місце, де він лежав. І поспішайте, скажіть його учням, що Він воскрес із мертвих”. Тоді жінки повернулися до міста зі страхом і великою радістю.

У давнину Великдень був одним із традиційних свят на пошану сонцю, яке в цей час “оживає”, воскрешаючи сили природи.

Релігієзнавці й етнологи вбачають у вже християнському святі впливи багатьох стародавніх вірувань. Так давні греки й римляни, фінікійці та єгиптяни, іранці й слов’яни мали культ умираючого й воскресаючого божества. Приймавши християнство, наш народ отримав змогу осягти ще один символічний щабель весняного свята: у Воскресінні Христовому ми бачимо перемогу життя над гріхом і смертю.

Час святкування Паски для християн було встановлено на I Вселенському Соборі у Нікеї (235 р.). Це перша неділя після весняного рівно-

дення й повного місяця. Тому дата Великодня не є постійною – вона може припадати на будь-яке число в період із четвертого квітня по восьме травня за новим стилем.

Великодні святкування (всеношна) починаються опівночі. Насамперед, під передзвін здійснюється обхід довкола замкненої церкви, у якій куриться фіміам. Цей обхід є символом ходу жінок-мироносиць, котрі рано в неділю прийшли до Господнього гробу. Опісля священник хрестом відчиняє освітлений храм, який символізує Гроб Святителя, і відбувається уставне богослужіння – лунають радісні співи, що славлять воскреслого Христа. Богослужіння відправляється при відчинених царських вратах, що означає відкрите небо. Святе Євангеліє в цей день читається багатьма мовами. Найперше давньоєврейською, давньогрецькою та латинською (бо цими мовами було здійснено напис на хресті Ісуса), це означає, що Христове вчення проповідується всіма мовами та поміж усіма народами. Опісля священник освячує все, що принесли люди у своїх великодніх кошиках (їх тримають спеціально до цього свята): тут і паски – пшенична й сирна; крашанки, шинка, домашні ковбаси, грудка вершкового масла, хрін і сіль. Після

служби Божої люди вітають одне одного: христосуються (один каже: „Христос воскрес!”, інший відповідає: „Воістину воскрес”, тоді тричі цілуються) і обмінюються писанками або крашанками.

Повернувшись із церкви додому, родина сідає за святковий стіл і розговляється свяченим. Перед цим запалюють на столі свічку й співають або проказують пасхальний тропар:

Христос воскрес із мертвих,
Смертю смерть подолав,
І тим, що у гробах,
Життя дарував!

Потім вітають одне одного славами „Христос воскрес!” – „Воістину воскрес!”. Починають трапезу з паски, далі споживають крашанки й усе інше, чим багатий великодній стіл.

Рештки свяченого не викидають у смітник, а обережно збирають і

закопують на городі чи й просто десь під деревом, щоб по свяченому ніхто не топтався. Буває, що крихти від паски розкидають у саду, вірячи що з них проростуть чудесні квіти.

По обіді старі вкладаються спочити, а молоді йдуть на гуляння. Дівчата біля церкви виводять великодніх веснянок-гайвок, розважаються. Якщо напередодні, в суботу, хлопці встановлять гойдалку, то буде й на чому погойдатися. Бо гойдалка – традиційна великодня розвага. Діти грають одне з одним навбитки крашанками, і буває в кого трапиться міцна битка, той виграє в інших цілу торбу яєчок. Надвечір усі виходять на вулицю подивитись на гуляння молодих і собі поспівати. Цілий день на Великдень дзвонять дзвони, і навіть сонце грає, милуючись на добрі людські душі.

Скуштуйте, будь ласка, і нашу паску

Паска прозора

2,5 склянки борошна, 8 жовтків, 0,5 склянки цукру, 50 г дріжджів, 1 склянка молока, 100 г масла.

Розтерти жовтки, влити тепле молоко з розведеними дріжджами, всипати борошно, цукор, добре вимішати, дати піднятися. Потім влити розтоплене масло, заповнити форми на третину, прикрасити. Коли тісто зійде, форму ставлять у духовку.

Сирна паска -запіканка.

800 г свіжого сиру, 15 яєць, 100 г горіхів, 1 склянка цукру, 0,5 склянки топленого масла, ванілін.

Сир і яйця змішати й протерти через сито. Додати цукор, горіхи й топлене масло і все добре розтерти. Викласти у форму, змащену маслом і спекти в духовці.

Тема номера:

Наші захоплення, наше дозволля

Не навчанням єдиним живуть учні нашої школи. У них багато інших інтересів, захоплень. Про них Ми й розкажемо в підбірці наступних матеріалів.

Говорячи про дозволля, треба завжди пам'ятати, що вільний час може стати найбільшим багатством, якщо людина використовує його в інтересах свого всебічного розвитку. Саме дозволля, коли воно змістовне й цікаве, розвиває здібності людини, сприяє її самовдосконаленню.

-КРАЩІ З КРАЩИХ-

Вернісаж творчої особистості

Щороку в нашій школі проходить захід, який став уже традиційним. Це - "Вернісаж творчої особистості". 25 лютого 2004 року відбулося чергове відзначення учнів у 8 номінаціях: інтелект року, поліглот року, королева мови, музикант року, олімпійська надія року, умілі руки, художник року, журналіст року.

Першу номінацію представляли учні, які успішно виступили на обласних олімпіадах з різних предметів. Це Олег Ничипоренко, Оля Корнійчик, Діана Башта, Ірина Шелупець. Усі вони мають чималі досягнення і надбання і не перший рік здобували славу для рідної школи. Номінації "Поліглот року", "Художник року" та "Журналіст року" представляли по одному учню: Максим Марусик, Віктор Корявець, Оксана Бодяко. Користуючись нагодою, колектив журналістів-аматорів щиро вітає свого редактора з перемогою у номінації "Журналіст року".

Цікавим було представлення в номінації "Королева мови". Її представляли троє гарних дівчат: Інна Кашенко, Інна Прищепка, Яна Іваненко. Усі вони займають активну життєву позицію, є справжніми королевами.

Музикантів представляли Ігор Гарбуз, лауреат багатьох конкурсів юних віртуозів, та неодноразовий учасник обласного конкурсу естрадної пісні Юля Василенко. Вони показали глядачам, на що вони здатні й були нагороджені бурхливими оплесками.

Антончик Софія та Романенко Наташа представляли номінацію "Умелі руки". Вони презентували свої картини із соломки, які знаходились на виставці декоративно-прикладної творчості. Інші їхні роботи прикрашають шкільні коридори.

Наші спортсмени, Люда Комісаренко та Андрій Вересоцький, теж можуть пишатися своїми досягненнями з настільного тенісу та футболу.

Усі номінанти за свої досягнення були відзначені грамотами та цінними подарунками.

Учасники та гості "Вернісажу" дуже тепло приймали пісні у виконанні Марини Солохненко, Юлі Василенко, Лесі Качан, Олени Обелець, Аліни Повозник. Дівчата 7-А класу представили свій танок. Усі вони були відзначені грамотами за участь у "Вернісажі творчої особистості".

-ТАЛАНТ-

ХУДОЖНИК

Віктор Корявець

Коли я спускаюся сходами з 3-го поверху нашої школи на 1-й, у мене перехоплює подих від захоплення красою, яку я бачу на стінах. На них висять картини, зроблені з соломки вмілими руками наших учениць Софії Антончик, Наталі Романенко та інших. Поряд із цими чудовими витворами справжнього мистецтва гідне місце займають і картини, намальовані моїм однокласником, звичайним скромним хлопцем Віктором Корявцем.

Ще з 5-го класу, коли ми перейшли до “великої”, як ми тоді її називали, школи й у нас з’явився такий

предмет, як малювання, усі однокласники Віті намагалися сісти з ним за одну парту. Адже в нього виходили неймовірно чудові малюнки. Тим, у кого щось не виходило, він намагався допомогти, дати якусь пораду. Нерідко траплялося, що він малював за нас, коли ми його просили.

Учителька малювання Дяківська Людмила Андріївна завжди повторювала, що у Віктора Божий дар, переданий від батька, талановитого різьбяр по дереву. Коли запитуєш у Віктора, як йому вдається так гарно малювати, він каже, що дуже просто: береш аркуш паперу, олівець і фантазуєш. Та не віриться, що все так просто. Коли дивишся на картини Віктора, розумієш, як багато в них вкладено душі, серця, часу (деякі картини малювались по декілька місяців), витримки, наполегливості. На картинах оживає світ його уяви, його мрій.

Юний художник Віктор Корявець мріє пов'язати з живописом усе своє життя, свою майбутню професію. Сподіваємося й віримо, що настане час, і його картини будуть прикрашати зали знаменитих галерей, будуть виставлятися в Україні та за кордоном. І прославлятиме свою Батьківщину знаменитий художник Віктор Корявець. Ми, його однокласники, віримо в його талант і зичимо йому наснаги та успіхів.

Дарина Сало, 10-В клас

Книги – це моє життя

Той, що читає щось,
набагато вищий того, хто нічого не читає
В. Бєлінський

Початок ХХІ століття відкриває перед школярами різні джерела інформації, і хтось із телеекрана погляду не зводить, інший дискету на „персональці” розкручує, а третій в Інтернеті наче вдома. А до читання, як стверджує всезнаюча статистика, інтерес знизився. Причина одна: читачем бути важко. Над прочитаним доводиться думати, працювати. А ми розлінилися. Не хочемо розбивати шквалупугоріха, купуємо очищене зерно.

Люди, які багато читають, сьогодні сприймаються, як диваки. Їх залишилось зовсім мало. Скоро спеціальну Червону книгу можна буде заводити для запису імен цих „дивних” людей. Ми вирішили надати слово одній такій „дивній” людині. Її ім'я – Кусій Марія.

У моєму житті книги займають найважливіше місце. Читаючи, я можу прожити

декілька життів. Часто, попадаючи в полон книги, я забуваю, у якому столітті живу, де живу. Я вірю, що любов до книги, до читання відродиться. Інакше бути не може. За свої 15 років я прочитала приблизно біля 3 тисяч книг. У мене багато улюблених героїв. Найбільше люблю читати історичні книги. Ось мої найулюбленіші твори: М.О. Шолохов - „Тихий Дон”, „Доля людини”, В.Гюго - „Знедолені”, „Собор Паризької Богоматері”, Т.Р. Хагорт - „Дочка Мантесуми”, В.Хольт - „Мадонна семи горбів”, О.Дюма - „Королева Марго”, І.Колінз - „Місячний камінь”, Е.Берроуз - „Тарзан”, Ж.Сьюзен - „Машина кохання”, „Долина ляльок”, М.Дрюон - „Залізний король”, М.Островський - „Як гартувалася сталь”, О.Грін - „Пурпурові вітрила” та інші.

Марія Кусій,
9-Б клас

Гаррі Поттер для давніх греків

Перший том пригод Гаррі Поттера перекладено на давньогрецьку. Це найдовший текст, перекладений на цю класичну мову за останні 1500 років. Автор перекладу, викладач давньогрецької в одній з британських гімназій Андрю Вілсон, сподівається таким дивним чином

-КНИЖКОВА ШАФА-
заохотити молодь вивчати мову Гомера, хоча він не без песимізму зазначив: „Насправді я навіть не уявляю, хто це буде читати. Хіба що мої знайомі викладачі давньогрецької, які вже висловили таке бажання”.

Жетон і Біблію

У Мехіко відкрилася найбільша у світі мережа підземних бібліотек. Кожен пасажир метро столиці Мексики може взяти для читання під час поїздки одну з 250 тис. наявних у цій бібліотеці книг, та повернути її на виході з метро. Міська влада мексиканської столиці хоче таким чином убити двох зайців: прищепити громадянам навички читання та побороти злочинність у підземці. Директор метро Хавер Гонзалес Гарза вважає: “Люди, які читають книги, стають кращими”.

Вхід у Пантеон незалежним жінкам закритий

Цього року виповнюється 200 років від народження письменниці Жорж Санд, тому в Франції 2004-й проголошено її роком. Жорж Санд (справжнє ім'я та прізвище Аврора Дюпен) народилася від зв'язку куртизанки та аристократа, виховувалася в школі при монастирі. У своїх творах вона розвивала теми суспільної нерівності та ролі жінок у суспільстві. Їй належить фраза: “Вивчення літератури – це вивчення життя людей”. Але своїм екстравагантним стилем життя письменниця набула навіть більшої по-

пулярності, ніж своїми газетними статтями, п'єсами, оповіданнями та романами. Врода, гострий язик та надзвичайно вільна, як на ті часи, поведінка зробили з неї зірку паризьких салонів та незвичайно приваблювали чоловіків. Серед незліченної кількості її коханців були Альфред де Мюссе та Фредерік Шопен. Жорж Санд палила сигари, полюбляла чоловіче вбрання, а шлюб називала “варварською інституцією”, тому багато сучасників відчували до неї відразу. Письменниця померла 1876 року, залишивши по собі, окрім іншої літературної спадщини, понад 30 тис. листів відомих і невідомих осіб своєї епохи. Родина письменниці віддавна домагається, щоб її труну було перенесено до Пантеону – усипальниці найбільш відомих та заслужених людей Франції. Та, схоже, цього не станеться навіть у рік ювілею. До противників перенесення праху Санд належить навіть президент Жак Ширак. Особисте життя письменниці було настільки розкутим, що з цим не можуть погодитися навіть у наші дні. На цей час у Пантеоні великих покоїться прах лише однієї жінки – Марії Скадовської-Кюрі.

Учень 9-Г класу

Олександр Ковальов:

Граффіті

*це спосіб вираження наших
думок і поглядів.*

Олександр ставить запитання і сам на них відповідає.

Що таке граффіті?

У перекладі з латинської мови – це малюнок на штукатурці, фреска. Це новий, нестандартний вид мистецтва (на жаль, не всіма визнаний).

Як і коли виник цей вид мистецтва?

Якось одній людині прийшла в голову ідея малювати балонами з фарбою по стінах (спочатку була автомобільна фарба). Відбувалося це все в США (Філадельфія) в 60-ті роки. Заняття знайшло своїх прихильників, удосконалювалося, розвивалося.

Що малюють?

Малюють усе. Від слів різними шрифтами, персонажів до цілих композицій.

Для чого малюють?

Щоб сіра стіна стала яскравою, кольоровою. (А може, для того, щоб життя наше не було сірим?)

Що ми, молодь, знаходимо в цьому занятті?

Може, це дивно звучить для дорослих, але ми в цьому захопленні знаходимо спосіб самовираження. Старше покоління вважає це заняття вандалізмом. А для нас – це спосіб, який допомагає покращити світ, відійти від буденності.

Подасмо декілька малюнків Ковальова Олександра та його друга Миколи Пінчука. Це вже не зовсім “граффіті” (чи зовсім не “граффіті”), бо створені ці малюнки на папері, а не на стіні. Але як би ви не називали цей стиль – погодьтеся, що в цих картинах щось є: неординарне й не позбавлене таланту.

-НАШІ ЗАХОПЛЕННЯ-

Історія найпопулярнішого одягу

У наш час не знайдеться, мабуть, жодної людини, у гардеробі якої немає чи не було ніколи джинсів. Уже впродовж 150 років і старі, і молоді „не вилазять” із цього одягу. І це не дивно: джинси зручні, недорогі та завжди в моді. Але з чого усе починалося?

А починалося все з того, що золотощукачам потрібні були міцні штаниці, в яких було б зручно відмивати благородний метал і які б не рвалися. І тут спрацював меткий розум молодого підприємця Леві Страуса, що займався продажем наметів. Він не знайшов нічого кращого, як пошити штани з парусини для наметів (міцнішого матеріалу годі було й шукати), а для більшої зручності пристроїв силу-силенну кишень, як спереду, так і ззаду (чого не робили до нього).

Джинсами штани були названі тому, що парусину в той час виготовляли в місті Генуя. Від цієї назви й пішла англійська версія jeans. У 50 рр. минулого сторіччя джинси стали особливо популярними завдяки Елвісу

Преслі та М. Брандо. У 60 рр. джинси стали невід’ємним атрибутом усіх молодіжних течій, своєрідним символом свободи. Уже в 70 рр. “дивом Левіса” зацікавилися відомі кутюрье К.Кляйн, Дольче й Габбана, Каваллі. У 80 рр. з’явилися “варенки”.

Сьогодні існує безліч моделей та кольорів. Треба лише вміти вибрати свої джинси, тобто такі, які завуальюють недоліки фігури та підкреслять її принади й переваги. Сподіваємося, що наша інформація, наші поради, а також „наличие присутствия” у гаманцях допоможуть читачам журналу „Ми” зробити правильний, вдалий вибір джинсів.

Джинси поділяються на класичні, комфортні, вузькі.

Класичні – для пропорційної фігури з плоским животом та худими ногами. У них завужена талія та прямі штанини.

Комфортні – можна носити всім. Вони просторі, не стиснюють рухів та маскують недоліки фігури. Їх різновиди – широкі завужені до низу („банани”) та повністю прямі й довші, ніж треба („труби”).

Вузькі – для струнких фігур. Бувають прямими й „по фігурі”. Такі штани для тих, кому нічого ховати.

Наші поради:

Якщо ви маєте повні стегна, не носіть поясів з блискучими пряжками, а

також брюки з великими накладними кишенями. Вам підійдуть джинси

кльош та без поясу, з маленькими кишенями ззаду.

Для „щасливих” власників зайвої ваги джинси – ідеальний одяг: вони гарно тримають форму. Але обирайте кольори, що візуально зменшують фігуру: темно-зелені, чорний, колір морської води. Брюки ваші повинні бути просторі або злегка розкльошені. Уникайте дрібних деталей: кишеньок, смужок.

Якщо ноги худі, але гарної форми, обирайте облягаючі джинси (бажано

світло-блакитні), а також джинси капрі або бріджи.

Щоб приховати далеко не ідеальну форму ніг, купуйте джинси розкльошені від стегна або прямі (ближче до широкіх)

Якщо плечі ширші від тазу, обирайте джинси широкі, прямі кольори бажано світлі, що візуально збільшують фігуру. Їх краще носити в ансамблі з темним верхом.

Оксана Бодяко, 11-А клас

ПРО АВТОРА. Редактор нашого журналу Оксана Бодяко захоплюється моделюванням та пошиттям одягу і, як ви в тому пересвідчилися, його історією. Мріє перетворити своє захоплення в професію. Побажаємо Оксані успіхів на шляху до здійснення її планів. Будемо сподіватися, що в недалекому майбутньому поряд з іменами прославлених кутюрье з'явиться ім'я талановитого модельєра з України Бодяко Оксани.

Коли вас мучать сумніви відносно того, купувати одяг чи не купувати, економити на одязі чи не економити, згадайте афоризми – поради:

- Занадто довго носити одну й ту саму сукню шкідливо для організму.
Яніна Іпохорська
- Чим гірше у тебе йдуть справи, тим краще ти повинен одягатися.
Англійський вислів

-ПРОБА ПЕРА-

Знайомтеся – Євгенія Білявська. Відмінниця, старанна, наполеглива, ініціативна учениця 6-Б класу. Улюблені предмети – мови (англійська й українська) та література. Улюблене заняття – вірші, які Женья пише ще з початкових класів. А з 5 класу серйозно задумується про поезію. Пише вона також і байки, казки.

(Продовження на ст.14)

Україно моя

Моя країна – диво калинове,
В тобі все з динства я люблю.
Батьків повчальне тихе слово,
Історію трагічну твою.
У ній живуть і радощі, й печалі,
І ран пекучий гуркотливий біль...
Поля, діброви, незорі далі –
За все це щиро дякую тобі!
Твоїх полів доріжки у росиці,
Верба стара, тополя край села,
Води холодної ковток з криниці,
Калина та, що полум'ям цвіла.
Птахів твоїх пісні завжди дзвінкії,
Козацька шабля – пам'ять на стіні.
Дуби давно не молодії.
Щораз частіш трапляються мені.
Любить тебе, країно, завжди буду,
Бо ти і сонце, й небо голубе,
Бо є на світі ще такі люди,
Які не зрадять, рідненька, тебе.

Калина

Вчора ще дзвеніли роси
В гаї на лужку.
Нині ж там стоїть вже осінь
В жовтім колушці.
Я до неї у долину
Вибігла з воріт.
Подивилась: то ж калина
В золоті стоїть.

Коник-стрибунець

Із травиці-росяниці
Через бережок
Сtribнув коник у пшеницю,
Сtribнув і примовк.
Там позбирано вже коси, літечку
кінець.
Перестрибнув з літа в осінь
Коник-стрибунець.

Літо

Тихо-тихо навкруги,
Ніби все поснуло враз:
І городи, й ліс, і луки,
І старезний дядько- в'яз.
І огорнуті туманом,
Мов похнюплені діди,
На узліссі понад краєм
У рядок стоять дуби.
Пахнуть м'ята і полин,
Духмяніс липа.
Десь далеко чути млин,
Що схожий на вітер.

Євгенія Білявська,
6-Б клас

Майбутня інтелектуальна еліта

Ось уже декілька років підряд у нашій школі створюються й працюють гімназичні класи. Завдання їхнє – поглибити та розширити базу знань учнів, активізувати їхню пізнавальну діяльність, створити умови для повного розкриття творчого потенціалу дітей, їхніх індивідуальних нахилів, запитів та здібностей.

Про один із таких класів розповідає Долиненко Вікторія Андріївна, керівник гімназичного 6-А класу, учитель фізики та математики.

Мій 6-А – це 22 допитливих, розумних, обдарованих дітей, в очах яких я постійно бачу інтерес, зацікавленість. Ці діти бажають учитися, хочуть отримувати міцні знання. У класі 8 відмінників і 14 „хорошистів”. Вражає різноманітність уподобань і захоплень моїх учнів, кожен із яких уже є справжньою особистістю. Одні досягають успіхів у математиці, інші – у вивченні мов, літератур, хтось любить найбільше історію, географію. Після уроків вони займаються музикою, спортом, танцями, туризмом, образотворчим мистецтвом.

Роговець Андрій поєднує навчання в школі з навчанням у заочній Західноукраїнській математичній школі.

Гнилуша Сергій брав участь у районній олімпіаді з математики, виконував завдання за 7-й клас і зайняв призове 3 місце. Він всебічно обдарована дитина. Ви вже читали його твір у 1-му номері журналу „Ми”, а сьогодні почитаєте ще й вірш, написаний математиком Гнилушою Сергієм.

Пише гарні вірші, байки, оповідання, казки
Алтухова Таня.

У класі вчиться найкращий футболіст області 2003 р. серед юніорів **Вересоцький Андрій**. Він до того ж ще й відмінник, стипендіат Райдержадміністрації.

А Вересоцький Сергій – найкращий воротар області 2003 р.

Трейтяк Мирослава займає призові місця на обласних змаганнях з тенісу.

Рамки журнальної статті не дозволяють розповісти про кожного учня. Скажу загальною: усі мої учні є цікавими людьми. Вони з радістю пишуть твори, розв'язують задачі, пишуть реферати. Цікавляться довідковою літературою, енциклопедіями, уміють працювати самостійно. Шестикласники поглиблено вивчають математику, англійську мову, відвідують факультативні заняття з інформатики.

У минулому році наш клас брав участь в обласній вікторині „Стежками рідного Полісся”, зайняв 5 місце. Була створена дітьми справжня наукова праця, здійснена подорож у минуле.

Діти вивчали життя, побут українських козаків, гетьманів Чернігівщини.

Мої учні мають прекрасну пам'ять, багату уяву й фантазію, вони винахідливі, ініціативні. Постійно в класі організовуються виставки, конкурси, готуються цікаві, змістовні позакласні заходи. Діти вміють самовиразитись, розкритись, не бояться суперництва, вчаться йти до мети, перемоги.

Вірю: у моїх учнів гарне майбутнє, підростає справжня інтелектуальна еліта. З такими дітьми не просто, але дуже цікаво працювати, вони надихають, спілкування й робота з ними приносять задоволення. Хотілося б, щоб таких класів, таких учнів і в школі, і в Україні було якомога більше. Тоді світле, прекрасне майбутнє всім нам було б гарантоване.

В.А.Долиненко

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ 6-А

Моє захоплення - футбол. Мрію грати в якійсь відомій команді, хочу зробити успішну футбольну кар'єру, граю не лише в футбол, граю на емоціях. Це особливо захоплює!

Андрій Вересоцький

У мене багато різних захоплень. Я вчуся в музичній школі, граю на гітарі. Захоплююся танцями, ходжу на гурток народного танцю. Із танцювальною групою часто виступаю на концертах і вдома, і в Чернігові. А найбільше мені подобається відвідувати турклуб. Я уже побувала у двох водних походах, підкорила найвищу вершину Карпат.

Музика, танці й туризм – мої улюблені захоплення!

Яна Дорохова.

Мої захоплення – туризм, танці, пісні. Хочеться бачити світ, знайомитися з невідомим, милуватися природою, мати багато друзів. Пісня приносить радість моїй душі, розвиває голос. А в танці я багато рухаюсь, розвиваюсь і міцнію. Сподіваюсь, що моя пісня, мій танець приносить задоволення не лише мені, а й тим, хто слухає й бачить мене.

Катя Чава.

Зимова колискова

У чистім полі зовсім тихо.
Під м'яким пухнастим снігом
Спить у нірці мишеня –
Сніг його охороня.
Вітерець зимову знову
Заспіває колискову,
Щоб маленьке не боялось,
Щоб йому солодко спалось.

Юрій Богдан.

Десна

Десна довга і широка,
І безкрая, і глибока.
Десно, Десно, голубице,
Над тобою сонце жовтолице,
Над тобою чайки білолиці...
Десно, ти єдина в світі!

Андрій Вересоцький.

Хочемо літа!

Світить сонце угорі –
Щастя, радість дітворі!
Поховали всі санчата
І мерщій на луг гуляти.
Та ще в школу йдем ми вранці,
На плечах звисають ранці,
Але думка не про уроки –
Про футбол та танці-скоки!
Довго тягнеться печальний
Безкінечний рік навчальний.
Хоч би літо вже скорій –
На канікули мерщій!

Таня Алтухова

Мамо! Я тебе люблю!

Мамо, ти торкнулася пальцем мого носика – значить ти любиш мене! Ти провела долоною по моєму розкуйовдженому волоссю – одже ти любиш мене. І коли ти дивишся, як я, прийшовши із школи, доїдаю твій смачний борщ – ти також любиш мене!

Я не знаю, як сказати, що й я тебе люблю. Просто подивись, з якою радістю я несу тобі щоденник з гарними оцінками. Відчуй, як я схиляюся до твого плеча, коли мені сумно. Поглянь, скільки я води розхлюпала, миючи посуд. Це лише для того, щоб ти, мамо, посміхнулася.

Та хіба комусь іще не зрозуміло, як я люблю свою маму? Люди добрі, невже треба комусь розповідати, як ми любимо своїх мам?!

Мама – це найсвятіше, найдорожче, що є в світі!

Таня Алтухова.

Новорічна казка

Люблять діти слухать казку,
І одну я розповім...

На Різдво сиджу я вдома.
В телевизорі йде „Вогник”,
Новорічний, голубий.
Чую, у вікно хтось стука
І співа якісь пісні.
Я у двір виходжу стиха,
Доїдаю калачі.
Тут із даху щось упало.
Я на місці ледь не сів:
Відьму я страшну побачив,
І мерщій тікати у дім.
Чую, лізе через піч хтось.
Я сірник одразу чирк,
Запалив і в піч укинув.
Чую, хтось уже кричить.
Вийшов знов, з хрестом, з іконою.
Бачу – видно навкруги...
Зрозумів я : то наснилось
В новорічну ніч мені

Сергій Гнилуша.

Бути спортивним - значить бути сучасним

Вра-

ховуючий те, що цей номер журналу присвячується темі „Наші захоплення, наше дозвілля”, у новій рубриці „Сторінка для хлопців” Ми вирішили поговорити про футбол. Адже багато представників сильної половини захоплюється цим чудовим видом спорту. Ексклюзивне інтерв'ю нашому журналу погодився дати капітан команди „Агро – Куликівка” Володимир Саліхов, учень 10-А класу.

- У якому році ти вирішив, що футбол - це твоє покликання?
- Коли я вчився у 1 класі й у мене було багато вільного часу, якраз набирали команду футболістів. Я вирішив не марнувати даремно час і записатися в команду. Граю в ній і по сьогоднішній день.
- Футбол для тебе просто захоплення, чи ти мрієш стати професійним футболістом, як Шевченко?
- Мені здається, що ставати професіоналом уже пізно, але футбол для мене все-таки більше, ніж захоплення. Це невід'ємна частина мого життя. І я збираюся надалі займатися цим видом спорту.
- На тренування ходиш з охотою чи мусиш себе заставляти це робити?
- Ніхто не може мене примусити робити те, що мені не до душі. На тренування ходжу з власної волі. Розумію, що тренування – це запорака успіху, а пропущене трену-

вання – це загублена ланка в ланцюгу, що веде до цього успіху.

- Пам'ятаєш свій перший гол і ті відчуття, які тоді пережив?
- Перший гол забив на змаганнях, коли мені було 10 років. Це був просто гол. У такі моменти здається, що взагалі не можеш відчувати.
- А скільки голів усього забив, який запам'ятався найбільше?
- Дуже мало, всього-на-всього 35. Найбільше запам'яталися два голи: один у воротах команди з Носівки, а другий – влітку, коли грав із досвідченими гравцями, старшими за мене.
- Розкажи про перемоги, нагороди.
- Точну кількість перемог не пам'ятаю, але думаю, що перемог і поразок було порівну. Найвищі досягнення – це 7-ме місце на змаганнях „Шкіряний м'яч” і Кубок району 2003 р.
- .

Футболіст Володимир Саліхов не лише займається футболом. Він, як і інші хлопці-спортсмени нашої школи, захоплюється музикою, любить проводити вільний час із друзями.

Навчання в багатьох із них теж не на останньому місці. Отже, сильна половина, беріть приклад із футболістів і вперед до перемог і слави!

Дарина Сало, 10 – В клас.

–СТОРІНКА ДЛЯ ДІВЧАТ –

МІС ШКОЛИ

ПРИСТРАСТІ ПО-КУЛИКІВСЬКИ

Справжні пристрасті розгорілися в Куликівці 12 березня 2004 року: школа проводила щорічний конкурс “Міс школи”. 9 дівчат із 9-11 класів змагалися за можливість бути першою. Від перемоги учасниць відділяли 6 конкурсів: візитка, ситуація, “Цвях програми”, “Нагодуй мене”, “Танцюймо, бо ми того варті”, домашнє завдання.

Дівчата співали, танцювали, годували хлопців йогуртами й навіть забивали цвяхи. Присікливе журі в складі директора школи Скоромя В.О, заступника директора Мельник В.М., вчителя ДПЮ Корнійчика Л.М., учениці 10-В класу Москалець Юлі (вона була спонсором конкурсу), містера школи Коляди

Євгена, капітана футбольної команди школи Саліхова Володимира строго цінило дівчат.

Головне не перемога, а участь – олімпійський принцип. Ми щиро вітаємо всіх учасниць, адже вихід на сцену – це вже перемога, перемога над собою.

А результати конкурсу такі:

міс “досконалість” - Кисла Альона, міс “ерудиція” – Назимко Оксана, міс “родзинка” – Шеметун Ангеліна, міс “чарівність” – Скрибка Юлія, міс “грація” – Стеценко Таня, міс “глядацьких симпатій” – Корж Ася, міс “неповторність” – Дзюба Інна, віце-міс – Іваненко Яна, міс школи – Кащенко Інна.

КОСМЕТИЧКА ТИНЕЙДЖЕРА

Одно из самых желанных приобретений для молоденькой девушки - первая косметичка. Не сваливай в нее все содержимое маминой сумки, позаботься о «правильных» вещах

Ярко разукрашенное, как у клоуна, лицо привлечет любопытные, но никак не восхищенные взгляды. **Основное призвание косметики - маскировать явные недостатки внешности. У юной особы их совсем немного.**

Миниатюрная расческа станет твоим тайным оружием, которое в любой момент вернет выбившийся локон на нужное место. **Жирные тени** для век пастельного оттенка. Слегка коснись ими век. Совсем чуть-чуть. Они помогут визуально открыть твои «заспанные» глазки. **Питательная тушь** для ресниц. Не наноси толстый слой туши, иначе ресницы превратятся в колючки, а на щеках появятся темные хлопья. Выбери тушь более незаметного оттенка, который бы гармонировал с твоей внешностью: коричневую или серую. **Корректор**. Попроси специалиста подобрать подходящий тебе оттенок тонального крема или корректирующего карандаша. Он придет на помощь в аварийных случаях, когда необходимо будет скрыть красное пятнышко или подсохший прыщик.

Блеск для губ. Желательно прозрачный или

нежно-розовый. Яркие помады в твоём возрасте смотрятся чересчур вульгарно. **Гигиеническая помада.** Перед выходом на улицу, особенно в холодную пору, нанеси на губы слой такой помады. Губы останутся мягкими, не будут трескаться и шелушиться.

Передруковано з ж. “Єдинствєнная”

Твоє ім'я - твоє життя

Ім'я людини впливає на її долю. Так стверджують деякі сучасні вчені. Наша журналістка Оксана Назимко в зв'язку з цим провела цікаве дослідження. Pozнайомтеcь з його результатами.

Мені дуже кортить перефразувати стародавнє грецьке прислів'я, тому почну свою статтю саме з цього перефразування: "Скажи мені, як тебе звуть, і я скажу, хто ти".

А це означає, що кожне ім'я несе в собі наcharges характеру людини. Народилася дитина, дали їй батьки ім'я – і гадки не мали, що таким чином вони вже визначили майбутнє своєї дитини.

Не випадково люди цікавляться й похдженням свого імені, і тим, як ім'я впливає на характер і долю людини.

У нас у школі дуже багато різних імен. Ми вирішили підрахувати, а яких же із них найбільше, яких менше, а які – взагалі є рідкісними. Дослідження проводилося серед 5-11 класів.

Серед дівочих імен у нашій школі рекорди б'ють такі імена: Юля (їх 29), Марина (27), Наташа (22), Яна (12).

Серед чоловічих імен у нашій школі найпопулярніші слідує: Олександр (32), Сергій (21), Ігор (19), Андрій (18), Роман (18), Дмитро (17).

Ну, а далі, якщо вистачить у вас терпіння, прочитайте, як у кількісному відношенні розподіляються інші імена:

Марія (7), Леся (5), Оксана (8), Світлана (10), Діана (3), Даша (3), Софія (3), Надія (3), Оля (8), Інна (10), Таня (10), Ірина (9), Катя (8), Альона (8), Вікторія (6), Людмила (5), Олена (8), Сніжана (4), Галина (6), Анастасія (3).

Серед рідкісних імен такі: Раїса, Ілона, Мирослава, Ангеліна, Вероніка, Анжела, Люба, Альбіна, Лариса, Поліна, Тамара, Неля, Ася, Олександра, Ніна, Мая, Віта, Ярослава, Валентина, Алла, Аня, Аліна, Анюта.

Майже однакову кількість мають такі чоловічі імена: Євген (9), Ярослав (7), Віталій (9),

Олег (9), Вадим (6), Максим (10), Юрій (11), Микола (5), Володимир (11), Артем (6).

Серед унікальних чоловічих імен такі: Ростислав, Олексій, Владислав, Станіслав, Мирослав, Михайло, Василь, Святослав, Іван, Едуард, Анатолій, Павло, В'ячеслав, Віктор, Богдан, Петро, Денис, Руслан, Геннадій.

Що ж криється за нашими іменами? Що кожне ім'я означає, і яких прикрас і радостей чекати від імені в житті?

Марина. Як правило, Марина високої думки про себе. А гарна Марина навіть переоцінює себе. У школі навкруги Марини завжди киплять пристрасті, передаються записки, між хлопцями бувають із-за неї сварки, тому що є багато охочих понести її портфель додому. І все це трапляється не дивлячись на те, красива вона чи ні, тому що дівчата з цим іменем мають деякий магнетизм, перед яким інші безсилі.

Наташа. Знає собі ціну, ніколи не задирає носа. Гості люблять відвідувати її. Дуже любить, коли її хвалять, це додає їй сил. Дещо самолюбива, злопам'ятна, прямолінійна й запальна.

Юля. Не поступиться ні в якій суперечці і, щоб ви їй не говорили, залишиться при своїй думці. А ось образити її легко – дуже вразлива людина. Юлі – чудові господині, в домі яких усе блищить. Деякі Юлі – завзяті книголюби. Читання – їхнє улюблене заняття. Інколи Юлі поведуться нерішуче, щоб умовити Юлю показатися лікарю, доведеться прикласти немало зусиль.

Яна. Майже 3 з 5 відібраних жінок з цим іменем дуже гарні. Яна ніколи не жаліє грошей на косметику, приваблива. Іноді любить здаватися старшою, ніж вона є. У школі навчається гарно.

Олександр. Захисник людей (у перекладі з грецької). Рішучий, розумний і дотепний. Товариський, але має потребу в поблажливості, тому що часто запальний, зухвалий, діє різко, без певного переходу. У любові – азартний.

Андрій. Це ім'я пропонує людині складний, але багатий різноманітністю відчуттів характер і дивовижну долю. У Андрієві “намішано” майже в рівних пропорціях усього позитивного й негативного. Він хитрун? Без сумніву!.. Цей хлопець має свою думку, однак у розмові з тобою був такий відвертий, що дозволив зазирнути, здається, в найпотаємніші куточки своєї душі. По-справжньому хитрі люди туди нікого не пускають.

Він егоїст? Цілковито!.. Однак так ніжно піклується про близьких, що про себе забуває – а на таке здатні тільки альтруїсти. То, може, він добрий? Куди там!.. Швидше скнара, в якого і копійки не позичиш. Щоправда, на перше вересня всім дівчаткам квіти купив...

Певне, його можна назвати надійним – ніколи не забуває обіцяне. Але хіба може надійна людина підступно обманути дівчинку? Андрій – може!.. І чомусь з Андрієм завжди треба бути

насторожі, ніби не знаючи, чого можна чекати від нього наступної миті. Може, саме завдяки цьому Андрій завжди досягає свого в житті. Професії обирає яскраві, престижні, де важко загубитися серед інших людей. Однак, якщо Андрій народився взимку, з ним неймовірно тяжко у буденному житті.

Дмитро – зовні схожий на маму. У ранньому дитинстві часто хворіє на нежить: вуха, горло, ніс – його слабкі місця. Високу температуру переносить погано.

Дмитро любить пофілософствувати. Він відчайдушний сперечальник, який не вміє слухати інших. За характером – не поступливий. Однак, попри все, спілкуватися з ним нескладно. Він любить компанії, де багато друзів, які поблажливо ставляться до його безневинної впертості. Дмитрики найчастіше досягають непоганих результатів, стають хорошими фахівцями в багатьох професіях.

Дуже влюбливий! Тому легко змінюють свої симпатії й дуже рідко віддаються згадкам про минуле. На жаль, їм майже не знайоме почуття відповідальності перед коханою дівчинкою, однак вони обожають власних дітей у шлюбі. У побуті – сибарити: люблять комфорт, затишок, турботу про себе. У похід з наметом і вогнищем Дмитро не піде, бо подорожувати треба з комфортом і харчуватися в ресторані.

Сергій. Майже завжди доброзичливий. Він старається по-доброму ставитися до всіх оточуючих і тому дуже рідко має ворогів. Що він думає про своїх знайомих насправді – це його таємниця, якою він може поділитися тільки з найвірнішим другом, у надійності якого не сумнівається ні на йоту. Сергій ініціативний, настирливий у досягненні мети, всі справи старається доводити до кінця, дотримується слова. Сергій влюбливий і ревнивий, любить музику й живопис. Часто мистецтво – його професійна стежка.

Ви знаєте людей з такими іменами? Тоді звірте свої враження від цих людей з характеристиками, які впливають з їхніх імен.

**Оксана Назимко,
9-В клас**

-ЯК МИ ГОВОРИМО-

Круті слова

- Слиш, чувіха, підем по кухлику,
по-любому.

- Не, чувак, не заганяйся, я дівчина
типу порядна.

Це не розмова іншопланетян . Це діалог двох тінейджерів, молоді, вік якою англійською мовою закінчується на teen, тобто від 13 до 19 років. А це вік наших школярів та студентів. Всі ми чуємо, що говорять вони не зовсім так, як дорослі, у них є своя специфічна, вигадана ними мова. Для чого вигадана? Вони вважають, що це дає мові лаконічність. Широке вживання сленгу школярами та студентами – це, можливо, протест проти узвичаєних норм, одвічний конфлікт “батьки – діти”, непорозуміння зі старшими поколіннями, символ незадоволення або розчарування дійсністю. Ну а ще, мабуть, - данина молодості. Адже це так чудово (прикольно, кльово, суперово, кайфово, класно, убійно) спілкуватися саме так. Це прояв максималізму, прагнення звільнитися від суспільного обмеження. Проблема полягає в тому, як уникнути надмірного вживання сленгу, що засмічує

мову. Це особливо актуально для української мови. Адже типово українського сленгу немає. Український сленг утворюється під впливом російської й “американської” мов.

“Короче дай скатати домашню, а то вчора так закумарились, кльово відірвалась на паті, клепати було впадлюку. А то знаєш, той очкарик – препод пінитись буде.” (із розмови студенток).

Ця розмова, погодьтеся, змахує на розмову Доцента зі співкамерниками у фільмі “Джентльмени удачі”. Пам’ятаєте, як не досвідчений у “фені” герой Євгена Леонова примушував співкамерників перекладати всі розмови на “нормальну цивільну мову”.

Щоб дорослі краще розуміли молоді, подаємо коротенький словник “крутих слів”, які найчастіше вживаються в молодіжному спілкуванні.

Зів’янь, відвали, відсохни, змийся, відкоти
Мобілка, балалайка, труба, дебілка
Лафа, шара, надурняк
Общага, гуртовня
Хавчик
Дрихнути
Кайф
Шейкувати
За нефіг -
Либитись
Зирити
Ковбасить
Галімо

зникни з-перед моїх очей.
мобільний телефон.
без особливих труднощів та затрат.
гуртожиток.
їжа.
спати.
насолода.
танцювати.
просто, з півслова.
сміятись.
дивитись.
приємно (може й навпаки – “погано”).
погано.

Не кумарь
Розчехлятись (роздуплятись)
Розчехлити (роздуплити)
Блювака
Лох
Зависати
Підвалюй
Завалюй
Паті

не набридай.
спілкуватись.
щось зрозуміти.
погана людина.
наївний, смішний.
десь знаходитись.
підходь.
заходь.
вечірка.

Як бачите, молодіжна мова така ж різнобарвна, строката, особливо здатна до сприйняття всього нового, як і її носії. Але молода вихована особа, яка хоч і послуговується сленгом, у розмові із старшими підбиратиме слова емоційно нейтральні, а вульгаризми залишить для друзів.

Чи варто боротися із молодіжним сленгом? Спробуйте, якщо не боїтесь програти.

Проблему вивчала Діана Башта, 9-А клас

- РІДНА МОВА-

Говори правильно!

У минулому номері нашого журналу ми започаткували дуже важливу рубрику: "Рідна мова". Сьогодні в цій рубриці ми пропонуємо вам практичні поради вчителя української мови **Ніни Степанівни Мудрицької**.

Як слід говорити

Найкрасивіший
незабаром
протягом року
відповідно до наказу
відповідно до постанови
брати (взяти) участь
порядок денний
заходи
мета
добрий за вдачею
триматися осторонь
до нестями
назвати на прізвище
наступного дня
дев'ята година
на порядку денному
звільнити за власним бажанням
я іншої думки
дати спокій
вибачте
за законом
залучити до роботи
після закінчення терміну
відкривати фестиваль
відчиняти двері (вікно)
розгортати книжку
адреса, місце проживання

Як не можна говорити

самий красивий
у самий найближчий час
на протязі року
згідно наказу
відповідно з постановою
прийняти участь
повістка дня
міроприємства
ціль
добрий за характером
триматися в стороні
до втрати свідомості
назвати по прізвищу
на наступний день
дев'ять годин
на повістці дня
звільнити по власному бажанню
я маю іншу думку
залишити в спокої
вибачаюся
по закону
залучити в роботу
по закінченню терміну
розпочинати фестиваль
відкривати двері
відкривати книжку
адрес

Запам'ятайте!

“Гривня” відмінюється, як “пісня”

Н. дві пісні	Н. дві гривні
Р. двох пісень	Р. двох гривень
Д. двом пісням	Д. двом гривням
З. дві пісні	З. дві гривні
О. двома піснями	О. двома гривнями
М. на двох піснях	М. на двох гривнях

На восьмому році існування гривня отримала своє графічне позначення

Той же долар, лише в профіль.

- НА ПРИЙОМІ У ПСИХОЛОГА-

ПРОБЛЕМА НЕТЛІННА

всіх віків-взаємини дітей та їх батьків

Мабуть, кожного дня ми говоримо чи чуємо про те, які наші діти безкультурні, невиховані. А чи часто ми задумуємося, а що ж про нас думають наші діти?

У нашій школі недавно була запропонована учням анонімна анкета: “Ти й твої батьки”. Дітям потрібно було відповісти на ряд цікавих питань :

- Скільки часу ти проводиш разом із батьками ?
- Як ти проводиш свій вільний час?
- Чи вважаєш ти своїх батьків друзями, вчителями?
- Хто із батьків тобі ближчий ?

- Чи бувають батьки несправедливі до вас ?

У анкетуванні брали участь 92 учні віком від 12 до 17 років.

Усього 7 дітей відповіли, що в них гарна родина, що вони багато часу проводять разом із батьками, відвідують кінотеатри, концерти, виставки. Більшість дітей повідомили, що разом із батьками бувають тільки тоді, коли їздять у село до родичів, працюють на городі. А взагалі, вільний час батьків і дітей не співпадає. Багато учнів на питання, хто вам ближчий з батьків, відповіли, що мама або обоє батьків. Болісно було читати відповіді двох дітей, які написали, що найрідніша – мама, бо вона й подруга, й

учитель, а батько – ніхто й ніщо, бо любить заглянути в чарчину (дослівно: "Чому може навчити алкоголік"). Також багато учнів написали, що батьки несправедливо ставляться до них, не розуміють їх і не намагаються цього робити. Більшість свого вільного часу діти проводять із друзями, грають у комп'ютерні ігри, відвідують дискотеки, дивляться телевізор. І жодна дитина не написала, що любить читати книги! Можливо, що в цьому й криється причина багатьох наших проблем. Бо чому можуть навчитися наші діти, які дивляться по телевізору тільки бойовики та еротику. Тому в наших дітей такий бідний словниковий запас, і так мало ми чуємо "вибачте", "будьте ласкаві", "перепрошую", а більше до нас до-

літають "йо-ма-йо", "блін", "не фіга собі" та ще крутіші слівця.

Шановні батьки, поверніться обличчям до своїх дітей. Якомога більше часу намагайтеся проводити разом із дітьми. І хай ці хвилини приносять радість та насолоду як вам, так і вашим дітям.

І ще одне: батьківські уроки, що їх ставить життя, не мають перерв і канікул, а задачі, які доводиться розв'язувати, завжди з багатьма невідомими. Якщо в родині засуджується егоїзм, культивуються чемність, взаємна турбота, уважність та поступливість, можете бути впевненими: це обов'язково позитивно позначиться й на дитині.

Т. А. Динник,
психолог школи
- ПЕРЕВІРТЕ СЕБЕ -

Тест. Детей воспитывают родители. А родителей?

Роль воспитателей в воспитании ребенка незаменима. Они главные «проектировщики, конструкторы и строители» детской личности. Вот почему так важно знать, насколько успешно умеем мы справляться с такой сложной и ответственной задачей, как формирование человеческой личности.

Подсчитайте очки. Ответ «А» оценивается в 3 очка, ответ «Б» — в 2 очка, ответ «В» — в 1 очко.

Вопросы		Ответы	
Можете ли вы	Могу и всегда так поступаю	Могу, но не всегда так поступаю	Не могу
1. В любой момент оставить все свои дела и заняться ребенком	А	Б	В
2. Посоветоваться с ребенком незирая на его возраст			
3. Признаться ребенку в ошибке, совершенной по отношению к нему			
4. Извиниться перед ребенком в случае своей неправоты			
5. Овладеть собой и сохранить самообладание, даже если поступок ребенка вывел вас из себя			
8. Поставить себя на место ребенка			
3. Поверить хотя бы на минуту, что вы добрая фея (прекрасный принц)			

8. Рассказать ребенку поучительный случай из детства, представляющий вас в выгодном свете			
9л Всегда воздерживаться от употребления слов и выражений, которые могут ранить ребенка			
10. Пообещать ребенку исполнить его желание за хорошее поведение			
11. Выделить ребенку один день, когда он может делать, что желает, и вести себя, как хочет, и ни во что не вмешиваться			
12. Не прореагировать, если ваш ребенок ударил, грубо толкнул или просто незаслуженно обидел другого ребенка			
1 И. Устоять против детских просьб и слез, если уверены, что это каприз, мимолетная прихоть			

Если вы набрали от 30 до 39 очков — значит, что ребенок —

самая большая ценность в вашей жизни. Вы стремитесь не только понять, но и узнать его, относитесь к нему с уважением, придерживаетесь наиболее прогрессивных принципов воспитания и постоянной линии поведения. Другими словами, вы действуете правильно и можете надеяться на хорошие результаты.

Сумма от 16 до 30 очков: забота о ребенке для вас вопрос первостепенной важности. Вы обладаете способностями воспитателя, но на практике не всегда применяете их последовательно и целенаправленно. Порой—

вы чересчур строги, в других случаях— излишне мягки. Кроме того вы склонны к компромиссам, которые ослабляют воспитательный эффект. Вам следует серьезно задуматься над своим подходом к воспитанию ребенка.

Число очков менее 16 говорит о том, что у вас серьезные проблемы с воспитанием ребенка. Вам не хватает либо знаний, либо желания и стремления сделать ребенка личностью, а возможно, и того, и другого. Советуем обратиться к помощи специалистов — педагогов и психологов, познакомиться с публикациями по вопросам семейного воспитания.

Тест. Правое или левое?

Человеческий мозг имеет два полушария— правое и левое. Существует четкое «разделение труда» между ними: правое управляет одними функциями организма, левое— другими. При этом одно из полушарий является ведущим, что во многом определяет особенности характера человека. Какое из полушарий ведущее у тебя, можно определить самому.

1. Сожми несколько раз пальцы рук и ты заметишь, что сверху всегда оказывается один и тот же большой палец. Если левый— ты эмоциональный человек, правый— у тебя преобладает аналитический склад ума.

2. Возьми ручку или карандаш. Попробуй прицельно выбрав мишень, и гляди на нее обоими глазами. Через кончик ручки или карандаша зажмурь один глаз, затем другой. Если мишень

силы не смещается при зажмуренном левом глазе, то левый глаз— ведущий, и наоборот. Правый ведущий говорит о твердом и настойчивом характере, левый— о мягком и уступчивом.

3. Если при переплетении рук над тобой сверху [на локте] оказывается правая рука, ты склонен к простоте и добродушию. Левая— к кокетству.

4. Если тебе удобнее аплодировать хлопая правой рукой, можно говорить о решительности твоего характера. Если левой, то ты подвержен колебаниям перед принятием решения.

Теперь обозначь полученные при этих четырех тестах результаты буквами П [правый] и Л (левый) и найди особенности своего характера в следующих вариантах ответов.

ПППП: для тебя характерно постоянство, ориентация на общепринятое мнение. Ты не любишь конфликтовать, спорить, ссориться.

ПППЛ: определяющая черта твоего характера — нерешительность.

ППЛП: • для тебя характерны решительность, чувство юмора, артистизм. Это очень контактный тип характера.

ППЛЛ: редкий тип характера, близкий к предыдущему, но мягче. Наблюдается некоторое противоречие между нерешительностью и твоим поэтом.

ПППЛ: вариант, сочетающий аналитический склад ума с мягкостью характера. Медленное привыкание к новому, осторожность.

ПЛЛЛ: слабый и самый редкий тип характера. Обладатели *ego* подвержены различному влиянию, часто беззащитны.

ЛППП: такое сочетание встречается очень часто. Основная черта — эмоциональность, граничащая с недостаточной настойчивостью. Ты поддаешься чужому влиянию, а также легко приспособливаешься к различным условиям жизни. Счастлив в друзьях, легко сходишься с людьми.

ЛППЛ: для тебя характерны мягкость и наивность. Требуешь особого внимательного отношения к себе.

ЛЛПП: тебе присущи дружелюбие и простота, некоторая разбросанность интересов, а также склонность к самоанализу.

ЛЛЛЛ: в твоём характере преобладает простодушие, мягкость, доверчивость. Очень редкое сочетание.

ЛЛПП: ты эмоционален, энергичен, решителен. Но часто наспех принимаешь решения, которые приносят значительные осложнения. Тебе необходимо выработать у себя надежный «тормозной механизм».

ЛЛЛП: неконсервативный тип характера. Ты способен взглянуть на старые вещи по-новому. Характерны эмоциональность, эгоизм, упрямство, иногда переходящее в замкнутость.

ЛЛПЛ: самый сильный тип характера. Тебя трудно в чём-то убедить. Ты с трудом меняешь свою точку зрения. Но в то же время энергичен, упорно добиваешься своих целей.

ЛЛЛЛ: очень похож на предыдущий тип. Также настойчивость в достижении поставленных целей, склонность к самоанализу. Но друзей находишь с трудом.

ПЛЛП: у тебя лёгкий характер. Умеешь избегать конфликтов, любишь путешествовать. Легко находишь друзей. Но часто меняешь свои увлечения.

ПЛЛЛ: непостоянство и независимость. Ты кажешься мягким, но когда доходит до дела, ты требователен и настойчив.

Передруковано з
ж. "Все для учителя"

СТЕРЕЖИСЯ –

Чума під назвою СНІД

Кожен 100-й українець хворий на “чуму XX століття” і тому анекдот “Дядьку, у вас є СНІД? – є, але трошки, і тільки для себе” перестає бути і актуальним, і смішним.

За даними ООН, щороку чума XX століття забирає з життя 5 мільйонів людей. Україна на 6 місці у світі за темпами поширення цієї зарази. Нині на планеті – 42 мільйони інфікованих. Найвищі темпи зростання епідемії сьогодні не в Африці, а у східній Європі – за три роки кількість інфікованих збільшились майже вдвічі.

СНІДівська сотня

За підрахунками, проведеними за методикою Організації Об’єднаних Націй, реальна кількість ВІЛ-інфікованих в Україні може бути вищою від офіційних даних учетверо – 240 тисяч, чи майже один відсоток дорослого населення нашої країни. Майже п’ять із половиною тисяч наших співвітчизників померли від цієї хвороби. З них близько ста – діти. Найбільше ВІЛ-інфікованих у Донецькій, Дніпропетровській та Одеській областях.

У доповіді ООН “Про стан населення світу” сказано, що кожні 14 секунд у світі вірусом ВІЛ заражається одна людина віком від 16 років до 24, тобто кількість Віл-інфікованих збільшується на 6 тисяч щодня. Понад 13 мільйонів дітей втратили через СНІД одного або двох батьків.

Світ визнає, що програє війну в боротьбі зі СНІДом. За визначеннями генсека ООН Кофі Аннана, цей вірус

став зброєю масового знищення. В Інтернеті з’явилася інформація про існування міжнародного неофіційного союзу ВІЛ-інфікованих та хворих СНІДом, які залишають у багатолюдних місцях інфіковані голки із записками: “Ви тільки що заразилися СНІДом” – таке по-

відомлення читає людина, яка випадково наражається на “інфіковану” голку. Про випадки такого терору подейкують

і в Україні. В основному шантажують здорових людей інфіковані наркомани.

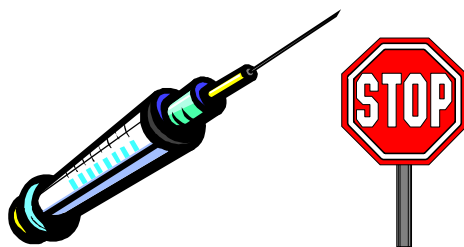
*Довідка: ВІЛ – Вірус Імунодефіциту Людини
СНІД – Синдром Набутого Імунодефіциту
ВІЛ – це вірус, який призводить до придушення імунної системи.
СНІД – комплекс захворювань і проблем зі здоров'ям, що виникають на фоні низького імунітету.*

Матеріал підготувала Софія Антончик,
9-В клас.

Я не піду слідами СНІДу

Люди! Що ви! схаменіться!
Кругом себе оглянiться.
Що ви робите? Спинiться!
Краще всюди придивiться.
Сонце хмара застеля,
СНІД навколо нас гуля.
В юні роки гинуть діти,
Кому будемо радіти?
А якби ви схаменулись
І навколо оглянулись,
Закричали: “Хочем жити –
Світ від СНІДу захистити!”

Корж Ася,
11-Б клас

Кохання схоже на привида:

всі про нього говорять, але мало хто бачив.

(Ф. де Ларошфуко)

Весняний номер журналу “Ми” не міг залишити поза увагою таку тему, як кохання, тему актуальну для будь-якої людини, будь-якої епохи. Вічне – воно і є вічне. І попри всі біди, злигодні, попри всі катаклізми, у світі владарює чистота, честь, гідність і любов. А на наше питання “Що ж таке любов” відповідають (будемо вважати ексклюзивно) видатні, мудрі люди, яким можна вірити.

Оноре де Бальзак: Кохання – це гра, у якій завжди махлюють.

Олександр Дюма-син: Це, швидше, битва двох статей: жіночі потрібно захищатися спочатку, чоловікові опісля.

Бернар Грассе: Любити – означає порівнювати.

Вільгельм Лейбніц: ...і знаходити у щасті іншого власне щастя.

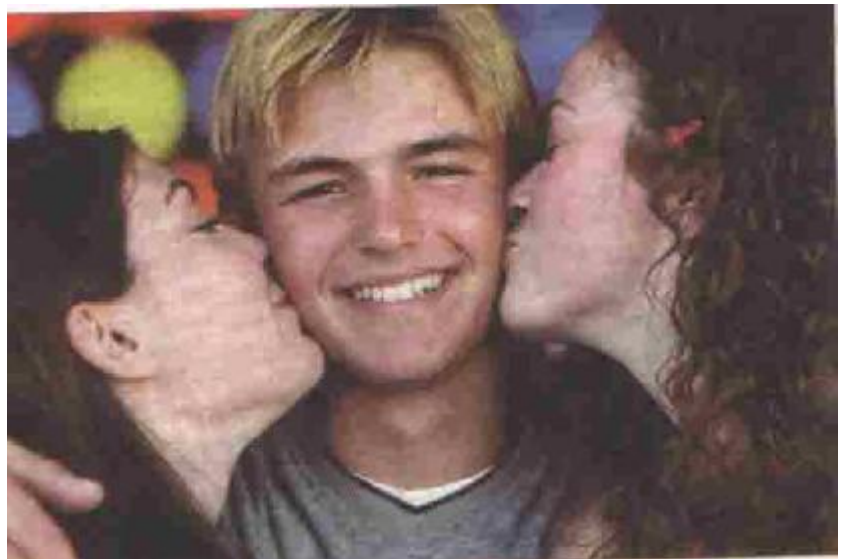
Фрідріх Ріхтер: Кохання – історія в житті жінки й епізод у житті чоловіка.

Франсуа де Ларошфуко: Існують різні ліки від кохання, але немає жодного надійного.

Вольтер: Кохання є найсильнішою з усіх пристрастей, бо воно одночасно заволодіває головою, серцем і тілом.

Жан Батіст Мольєр: Хто не знав кохання, той усе одно що не жив.

Юрій Нагібін: Любити можна лише ні за що, а якщо за щось, то це вже інше почуття.

Олександр Дюма-син: Справжнє кохання завжди робить нас кращими, яка б жінка його не викликала.

Антон Чехов: Закоханість вказує людині, якою вона має бути.

Невідомий: Кохання - це коли свербить біля серця, яке не можна почухати.

Ніцше: Щастя чоловіка називається – “Я хочу”, щастя жінки – “Він хоче”.

Л Толстой: Любов є діяльне бажання добра іншому.

Е.Ремарк: Без любові людина – не більше, ніж покійник у відпустці.

* * *

*Люблю тебе – як страшно цим словам,
як їм самотньо в безмірі людському!
Оглух від себе світовий бедлам,
і кожен з нас ніхто уже нікому.
І я люблю тебе. Ця радість і цей жах,
і ця печаль, якій немає краю!
Я на твоїх вогненних віражах
блакитним вітром туги догораю.*

О. Пахльовська

- ПЕРШОКВІТНЕВІ ПРИКОЛИ -

Сумні смішинки з вуст і зошитів учнів

- 1.Різнокольорові айстри створюють ніжний аромат рози.
- 2.Герасим акуратно взяв двома пальцями щенка и всунул его в чашку.
- 3.Глаза у него зелёные, немного приплюснутые.
- 4.Дети помогали девочке поймать козу, которая бегала за ней и плакала.
5. Весной деревья покрываются почками, а вдоль тротуаров появляются цветы: ландыши и лопухи.
- 6.Когда Бульба увидел Остапа, у него поднялись нервы.
- 7.Печёрин поскакал в поле проветрить мысли.
- 8.Летом я не куда не бывал, кроме бабушки.
- 9.Взуття треба чистити звечора, а одягати його зранку на свіжу голову.
- 10.Она спочатку хотіла розвестись з ним,

- но потом ей это понравилось.
11. У моей подруги небольшой, но очень разговорчивый рот.
12.карые волосы...фигура среднего роста.
13. У моей мамы лицо белое, как снег, а нос маленький, как одуванчик.
14.фигура средняя, в меру упитанная.
15. Рот у сестры маленький. Из него вы-
летают умные слова.
16. Мавпа вцепилась в дерево задніми руками.

17. Оля з'їла бублик разом з собакою, яка бігла попереду...
18. І тоді він взяв ножа і застрелився.
19. Вона говорила нерозбірливо, тому що в неї заплітались зуби.
20. Людина ця була дуже висока – не менше двох кубічних метрів.
21. Характери у дівчаток розходились в гіршу і кращу сторону.
22. На горизонті з'явилася зграя качок та зайців.

Нова сучасна інтерпретація Назв літературних творів

- Белеет парус одинокий” – відмінник.
- “Репортаж із петлею на шиї” – відповідь біля дошки.
- “Принц та бідняк” – відмінник і двієчник
- “Я помню чудное мгновенье ” – відміна уроку.
- “Алі-Баба і 40 розбійників” – директор і вчителі.
- “Бухенвальдський набат” – дзвоник на урок.
- “Суперкнига” – класний журнал.
- “Записки божевільного” – учнівський твір.
- “Бабусини казки” – урок історії.
- “Лягушка -путешественница” – учителька географії.
- “Соловей-разбойник” – учитель музики.
- “Оловянный солдатик” – учитель ДПЮ.
- “Мауглі” – учитель біології.
- “Барон Мюнхаузен” – учитель історії.
- “Тарзан” – учитель фізкультури.
- “Вовк на псарні” – учень в учительській.
- “Живий труп” – учитель після уроків.

